Pest Aug: 5én 1855

Válasz 11. aug.

K513/820.

Édes Aranybácsi!

Napok mulnak, napok jönnek, édes apám öt,,
ven hét éves, az én mulatásom már csak egy
hónap — sem Aranybácsi sem Gyulai
nem írnak. Ezek azon gondolatok melyek
á jelen 5ik Augustusi alkalommal boly,,
gatják fejemet, melyek közül az első ha
örvendetes is, á többi sajnos, szomorú, sé,,
relmes.

Gyulai ~~több~~ ember. ide s tova én
is duellálni fogok vele. Rögtöni tudósítá,,
sát két hét óta várom, s már el is határoztam
hogy ~~ha~~ mihelyest az Aranybácsi ítéletét
— verseim kiválasztása felől — megkapom, fel,,
küldöm neki azon végső transportot is, vála,,

szol

szobe? vagy nem azt én nem az én gondom;
még ha válaszol is megspárol egy levelet.
Verseim egyébbiránt a' született és szü-
lethető ujak által, fognak változást szen-
vedni; így például már is elhatároztam hogy
a' régi „te adtad stb." mellőzvén helyébe az
ide mellékeltet teendem, hogy a' régibb Ert
egészen nyugton hagyjam.

Víg vacatiókat óhajtva és isten
áldását mindenekben

maradok

szerető tanítványa

Tisza Domokos

U. I. Nem is mondtam mily nagy szellemi élvezetem
van. Megkaptam Puskint és Lermontoff-ot, Bodenstedtől
fordítva. Gyönyörűek!!

M. T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

2.

(189) 74.

Fogadd é dalban — —

Fogadd é dalban lángoló szerelmem!
— Tisztán és híven nyujtom azt neked.
Nekem, ha érzek nem lehet szinelnem
— Szivem még nem tud mesterségeket.
— Szeretlek. és ezt egyszerűn kimondom:
— Bóldogra osztán nincsen semmi gondom.

— — —

Szerelmem csöndes. Nem vad szenvedély az
Megedzve megtört asszonyszíveken,
Mely most porolta száll, majd égbe kéjáz
— S leghőbb perczében is gyöngédtelen:
Csöndes tűz az, mit szél nem szít nem bolygat
Meleget ád és füstje nincs mely fojthat.

— — —

Szeretlek mint a' pusztát hol születtem,
Mely mint az méla 's nyilt — kedélyedet.
A' pusztát simán, zölden, napsütötten,
Hol a' szem nem lát árnyat, búhelyet.
Magát nekem szép lelked igy kitárja;
Elömlik rajta kellem délibábja.

— —

Fogadd é dalt, 's ha egyszerű szavára,
— De mely a' szivből szállt az ajkon el —
Viszont szerelmed égi üdve várna
— 's kebelre lelt a' lángoló kebel:
— Legyek én puszta, hűvös éjjel árnyán,
's te nyájas nyári hajnal, — jer borulj rám.

M.T. AKADÉMIA
KÖNYV-
TÁRA